இயேசுவும் பெண்களும்

பென் விதரிங்டன் III (Ben Witherington III) · ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf · மே 2021 · அக்டோபர் 2026-இல் திருத்தப்பட்டது

இயேசு ஒரு "தீவிரப் பெண்ணியவாதி" என்று சமீப காலத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டுக் கலாச்சாரத்திற்கும் மார்க்கத்திற்கும் இவ்வளவு வெளிப்படையாகச் சொந்தமாக இருந்த பாரம்பரிய ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பை அவர் வேண்டுமென்றே தகர்த்தவர் என்பது அந்தக் கூற்று. பலர் சொல்வதுபடி, அவருடைய சொந்தப் போதனையும் வாழ்க்கை முறையும், கணவன்-மனைவி உறவுகளைப் பற்றிய ஒரு **சமத்துவக் கண்ணோட்டமும்**, சீஷர்கள் என்ற முறையில் ஆண், பெண் பங்குகளைப் பற்றிய ஒரு சம உரிமைக் கண்ணோட்டமும் மட்டுமே அவருடைய உலகப் பார்வையோடு ஒத்துப்போகும் விதத்தில் இருந்தன. பெண்களைப் பற்றிய இயேசுவின் கருத்துகளை இவ்விதமாக ஆராயும் முறை, நான்கு சுவிசேஷங்களிலும் உள்ள தொடர்புடைய விஷயங்களுக்கு "சரியான" விளக்கமாக அறிஞர் வட்டாரங்களிலும் சாதாரண விசுவாசிகளின் வட்டாரங்களிலும் மேலும் மேலும் நிலைபெற்று வருகிறது. **ஆனாலும், கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தில் பெண்களின் இடத்தைப் பற்றிய நம்முடைய சொந்த நவீன அக்கறைகளின் சாயலில் இயேசுவையும் அவருடைய கருத்துகளையும் வடிவமைக்கும் இன்னொரு முயற்சியா இது என்று கேட்பது ஒருவேளை பயனுள்ளதாக இருக்கலாம்.**

மிக அடிக்கடி நாம் வேதாகமப் பாடத்திடம் ஒரு செயல்திட்டத்தோடு (முன்கூட்டிய தீர்மானம் அல்லது முன்முடிவோடு) வருகிறோம்; நாம் தேடுவதையே பெரும்பாலும் கண்டடைகிறோம் என்பதில் ஆச்சரியமில்லை! சாட்சியங்களை நாம் பயன்படுத்தும் விதம், உண்மையை ஓரளவு தெளிவாக்குகிறது, ஓரளவு மறைக்கிறது. பின்பு பெரும்பாலும், பாடத்தைப் பற்றிய நம் முன்னனுமானங்களும் பாடத்தைக் கையாளும் நம் விதமும்தான் நாம் எப்படிப்பட்ட முடிவுகளை அறுவடை செய்கிறோம் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஆய்வுமுறை, ராபர்ட் ஃபங்க் (Robert Funk) ஒருமுறை சொன்னதுபோல, ஒரு நடுநிலையான வலை அல்ல. அது பிடிக்க வேண்டியதையே பிடிக்கிறது.

இயேசுவின் ஊழியத்தில் பெண்கள் என்ற கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, பாடத்திற்குள் ஒரு செயல்திட்டத்தை வாசித்து நுழைக்கும் பிரச்சினைகளைத் தவிர்க்க ஒரே வழி, தொடர்புடைய விஷயங்களைக் கவனமாகவும், விரிவாகவும், வரலாற்று ரீதியாகவும் படிப்பதுதான். பாடம் அதன் மூல வரலாற்றுச் சூழலில் அதன் ஆசிரியருக்கும் அதன் வாசகர்களுக்கும் என்ன

அர்த்தப்பட்டது என்று ஆராய்வதற்கு முன், அது நமக்கு என்ன அர்த்தப்படுகிறது என்று நமக்குத் தெரியும் என்று நாம் எண்ணக்கூடாது. ஆசிரியர் அன்று சொல்ல விரும்பியதற்கு முரணான ஒன்றைப் பாடம் இன்று அர்த்தப்படுத்த முடியாது என்பது மிகத் தெளிவு. இந்த எண்ணங்களை மனதில் கொண்டு, தொடர்புடைய விஷயங்களில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்; என் ஆய்வு நூலான "Women in the Ministry of Jesus" (Cambridge: Cambridge University Press, 1984)-இலிருந்து ஒரு பகுதியை மட்டுமே என்னால் சுருக்கித் தர முடியும்.

தேவனுடைய ராஜ்யத்தினிமித்தம் அண்ணகர்கள்

தேவனுடைய ராஜ்யத்தை அறிவிக்க இயேசு வந்தார்; அது பெண்கள்மேல் விளைவுகளை ஏற்படுத்திய ஒரு நிகழ்வு. ஆனால் இந்த ராஜ்யத்திலும் அவருடைய விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்திலும் பெண்களுக்குத் தகுந்த இடம் எது என்ற கேள்வியை அவர் நேரடியாகக் கையாளவில்லை. ஆனாலும் அதன் விளைவுகள் வசீகரமானவை. உதாரணமாக, மத்தேயு 19:10-12-இல் உள்ள பகுதியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; அங்கே இயேசு தம் ராஜ்யத்தில் தனியாக (திருமணமின்றி) வாழும் நபருக்கு ஒரு இடம் உண்டு என்று அறிவிக்கிறார்.

> [மத்தேயு 19:10-12] "அவருடைய சீஷர்கள் அவரை நோக்கி: மனைவியோடு புருஷனுடைய காரியம் இப்படியிருந்தால், விவாகம் செய்வது நல்லதல்ல என்றார்கள். அவர் அவர்களை நோக்கி: இந்த வார்த்தையை எல்லாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்; யாருக்கு அது அருளப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களே ஏற்றுக்கொள்வார்கள். தாயின் வயிற்றிலிருந்தே அண்ணகர்களாகப் பிறந்தவர்கள் உண்டு; மனுஷரால் அண்ணகர்களாக்கப்பட்டவர்கள் உண்டு; பரலோக ராஜ்யத்தினிமித்தம் தங்களைத் தாங்களே அண்ணகர்களாக்கிக்கொண்டவர்களும் உண்டு. இதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவன் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும் என்றார்."

இதை அதன் வரலாற்றுச் சூழலில் காணும்வரை, முதல் பார்வையில் இது அவ்வளவு தீவிரமான கருத்தாகத் தோன்றாது. இயேசுவின் காலத்து யூதப் போதகர்கள், உடல் ஆரோக்கியமுள்ள எல்லா மனிதர்களும் திருமணம் செய்து சந்ததியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று ஆதியாகமம் 1:28 கட்டளையிடுகிறது என்று விசுவாசித்தார்கள். **சுயவிருப்பத்தோடு திருமணமின்றி இருப்பது முறையான தெரிவாக இருக்கவில்லை.** உண்மையில், ரபீக்கள் அண்ணகர்களைத் தேவனுக்கு எதிரான அவமதிப்பாக அடிக்கடி கருதினார்கள். அதற்கு மாறாக, தேவனுடைய ராஜ்யத்தினிமித்தம் திருமணமின்றி இருப்பது முறையானது என்று இயேசு போதித்தார். தாம் ஏன் திருமணமின்றி இருந்தார் என்பதற்கு இயேசு கொடுத்த நியாயமாக இந்தப் பாடம் இருக்கலாம். இந்தப் போதனை இயேசுவின் ஊழியத்தில் இருந்த

பெண்கள்மேல் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. **இந்த வாழ்க்கையில் மனைவியாகவோ தாயாகவோ இருப்பதைத் தவிர வேறு ஏதாவதாக இருக்கும் சாத்தியம் அவர்களுக்கு இருந்தது என்று அது அர்த்தப்படுத்தியது.** ஆக, இங்கே யூத மார்க்கத்திலிருந்து ஒரு தீவிரமான விலகலைக் காண்கிறோம்; ஏனென்றால் யூத மார்க்கத்தில் ஒரு பெண்ணின் இடம் வீட்டில் மட்டுமே என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு பிரபல ரபீயின் மாணவியாக இருக்கவோ, ஜெப ஆலயத்தில் ஆராதனையை நடத்தப் பயிற்சி பெறவோ அவளுக்கு வாய்ப்பு இல்லை; தேவாலயத்தில் ஆசாரியையாகச் சேவை செய்வதைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம்.

மார்த்தாளும் மரியாளும்

லூக்கா 10:38-42-இல், இப்படிப்பட்ட யூத மனப்பான்மைகளைப் பற்றி இயேசு என்ன நினைத்தார் என்று அறிகிறோம்.

> [லூக்கா 10:38-42] "அவர்கள் பிரயாணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், அவர் ஒரு கிராமத்தில் பிரவேசித்தார்; மார்த்தாள் என்னும் பேருள்ள ஒரு ஸ்திரீ அவரைத் தன் வீட்டிலே ஏற்றுக்கொண்டாள். அவளுக்கு மரியாள் என்னப்பட்ட ஒரு சகோதரி இருந்தாள்; அவள் இயேசுவின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்து, அவருடைய வசனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். மார்த்தாளோ பல பணிவிடைகளில் மிகவும் வேலையாக இருந்து, அவரிடத்தில் வந்து: ஆண்டவரே, நான் தனியே பணிவிடை செய்யும்படி என் சகோதரி என்னை விட்டிருக்கிறதைக் குறித்து உமக்குக் கவலையில்லையா? எனக்கு உதவி செய்யும்படி அவளுக்குச் சொல்லும் என்றாள். இயேசு அவளுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: மார்த்தாளே, மார்த்தாளே, நீ அநேக காரியங்களைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டுக் கலங்குகிறாய்; தேவையானது ஒன்றே; மரியாள் தன்னிடத்திலிருந்து எடுபடாத நல்ல பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள் என்றார்."

இங்கே மிகத் தெளிவாக முரண்பாடுகளின் ஒரு கதையைக் காண்கிறோம். மார்த்தாள் பாரம்பரிய யூத விருந்தோம்பல் செய்பவளின் பங்கை ஏற்கிறாள்; மரியாளோ கவனமுள்ள சீஷியைச் சித்தரிக்கிறாள். "பாதத்தருகே உட்காருதல்" (10:39) என்ற சொற்றொடர், ஒருவருடைய சீஷனாக இருத்தல் என்று அர்த்தப்படும் ஒரு கலைச்சொல்லாக அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகிறது; இங்கேயும் அநேகமாக அந்த அர்த்தம்தான். மரியாள் சமையலறையில் உதவாததைக் குறித்து மார்த்தாள் எரிச்சலடைந்து, அதைப் பற்றி எதுவும் செய்யாததற்காக இயேசுவையும் கடிந்துகொள்ளும்போது, கதை மிக ஆச்சரியமான ஒரு திருப்பத்தை எடுக்கிறது. இயேசு மரியாளை உபசரிப்புக் குழுவுக்கு அனுப்பவில்லை; மாறாக, அவளிடமிருந்து எடுபடாத நல்ல பங்கை

மரியாள் தெரிந்துகொண்டாள் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். **இயேசுவுக்கு விருந்தோம்பல் செய்பவளாக இருப்பதைவிட, அவருடைய சீஷியாக இருக்க அவளுக்கு உரிமை உண்டு, ஏன், ஒரு மேலான கடமையும் உண்டு.** தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு இயேசுவைப் பின்பற்றுவதைவிட மேலான முன்னுரிமை எதற்கும் இல்லை என்று இயேசு வேறு இடத்தில் போதித்ததோடு இது ஒத்துப்போகிறது. ஆனால் இதைப் பெண்களுக்குப் பொருத்துவது யூத வட்டாரங்களில் திட்டவட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகக் கருதப்பட்டிருக்கும்.

பெண் சீஷர்கள்

லூக்கா 8:1-3-இலிருந்து, இயேசுவோடு பயணம் செய்த கூட்டத்தில் பெண்கள் இருந்தார்கள் என்று அறிகிறோம். அவர்கள் அநேகமாக அவருடைய சீஷர்களின் மனைவிகள் அல்ல என்பதால், அந்த உண்மையே அவதூறானதாகக் கருதப்பட்டிருக்கும்.

> [லூக்கா 8:1-3] "அதற்குப் பின்பு, அவர் பட்டணங்கள்தோறும் கிராமங்கள்தோறும் பிரயாணம் பண்ணி, தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரிய நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்து அறிவித்து வந்தார். பன்னிருவரும் அவரோடேகூட இருந்தார்கள். அவர் பொல்லாத ஆவிகளையும் வியாதிகளையும் நீக்கிக் குணமாக்கின சில ஸ்திரீகளும் இருந்தார்கள்: ஏழு பிசாசுகள் நீங்கின மகதலேனாள் என்னப்பட்ட மரியாளும், ஏரோதின் காரியக்காரனாகிய கூசாவின் மனைவி யோவன்னாளும், சூசன்னாளும், தங்கள் ஆஸ்திகளால் அவருக்குப் பணிவிடை செய்துவந்த வேறே அநேக ஸ்திரீகளும் இருந்தார்கள்."

பெண்களுக்கும் உரிமையிழந்த மற்ற குழுக்களுக்கும் தம் ஐக்கியத்தில் இலவசமான, சமமான அணுகலை அவர் கொடுத்ததால்தான், இயேசு ஏளனமாக "பாவிகளின் சிநேகிதன்" என்று அழைக்கப்பட்டார் என்பது சாத்தியமே. லூக்கா 8:1-3-இல், பிற்காலத்தில் உதவிக்காரர்களும் உதவிக்காரிகளும் ஏற்றுக்கொண்ட பணிகளை இந்தப் பெண்கள் ஐக்கியத்தில் செய்ததாகத் தெரிகிறது என்பதையும் கவனிக்கிறோம் – ஐக்கியத்தின் பொருளாதாரத் தேவைகளையும் நலனையும் அவர்கள் கவனித்துக்கொண்டார்கள்.

சரீரப்பிரகாரமான குடும்பமும் ஆவிக்குரிய குடும்பமும்

சரீரப்பிரகாரமான குடும்பத்தோடு ஒப்பிடும்போது விசுவாசக் குடும்பத்தைப் பற்றிய இயேசுவின் போதனையின் முக்கியத்துவத்தை மிகைப்படுத்திச்

சொல்வது கடினம். மாற்கு 3:31-35 போன்ற பாடங்களிலிருந்தும் அவற்றின் இணைப்பகுதிகளிலிருந்தும் தெளிவாகத் தெரிவது: தம் ஐக்கியத்தில் ஒரு இடத்தைக் கோருவதற்கான அடிப்படையாக இயேசு பரம்பரையை அல்ல, விசுவாசத்தையே கண்டார்.

> [மாற்கு 3:31-35] "அப்பொழுது அவருடைய தாயாரும் சகோதரரும் வந்து, வெளியே நின்று, அவரை அழைக்கும்படி அவரிடத்திற்கு ஆள் அனுப்பினார்கள். அவரைச் சுற்றி ஜனங்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்; அவர்கள் அவரை நோக்கி: இதோ, உம்முடைய தாயாரும் உம்முடைய சகோதரரும் வெளியே நின்று உம்மைத் தேடுகிறார்கள் என்றார்கள். அவர் அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: என் தாயார் யார்? என் சகோதரர் யார்? என்று சொல்லி, தம்மைச் சுற்றி உட்கார்ந்திருந்தவர்களைச் சுற்றிப் பார்த்து: இதோ, என் தாயும் என் சகோதரரும் இவர்களே! தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவன் எவனோ அவனே எனக்குச் சகோதரனும், சகோதரியும், தாயுமாயிருக்கிறான் என்றார்."

உண்மையில், மாற்கு 3:21 முதலிய வசனங்கள் (ஒப்பிடுக யோவான் 7:5), இயேசுவோடு உள்ள சரீரப்பிரகாரமான பிணைப்புகள் அவரைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உண்மையில் ஒரு இடறலாக இருக்கக்கூடும் என்று சுட்டுகின்றன. மேலும், மாற்கு 10:29-30, லூக்கா 12:49-53 மற்றும் இணைப்பகுதிகள், லூக்கா 9:57-62 போன்ற பாடங்கள், இயேசுவைப் பொறுத்தவரை தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் அடிப்படை உறவு அலகாகக் காணப்பட வேண்டியது சரீரப்பிரகாரமான குடும்பம் அல்ல, விசுவாசக் குடும்பமே என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. நிச்சயமாக, ஒரு சரீரப்பிரகாரமான குடும்பம் (மரியாள், மார்த்தாள், லாசரு போல) கிறிஸ்தவக் குடும்பமாக இருந்தால், சரீரப்பிரகாரமான குடும்பமும் விசுவாசக் குடும்பமும் இணைந்து நிற்க முடிந்தது. ஆனால் இயேசுவுக்கு உண்மையாக இருப்பது பற்றிய கேள்வியில் சரீரப்பிரகாரமான குடும்பம் பிளவுபட்டு, விசுவாசிகளின் சரீரத்திற்குச் சேவை செய்யாமல் அதைப் பிரிக்க விரும்பினால், விசுவாசக் குடும்பத்தின் முன்னுரிமையே மேலோங்க வேண்டும். மாற்கு 3:31-35 அர்த்தப்படுத்துவது இதற்குக் குறைந்ததல்ல: ஒருவருடைய விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளே, ஒருவர் முதன்மையாக உண்மையாக இருக்க வேண்டிய முதன்மைக் குடும்பம். இதுவா அதுவா என்ற நிலை ஏற்பட்டால், இயேசுவின் விசுவாசம் எங்கே இருந்தது, அவர் தம் சீஷர்களிடம் அதை எங்கே எதிர்பார்த்தார் என்பது தெளிவு. இந்த மனப்பான்மை குறைந்த அளவில் ரபீக்களிடமும் அவர்கள் சீஷர்களிடமும் காணப்படுகிறது; ஒரு மாணவன் "தன்னை உலகத்திற்குக் கொண்டுவந்த" பெற்றோரைவிட, "தன்னை வரப்போகும் உலகத்திற்குக் கொண்டுவந்த" தன் போதகருக்கே முதல்

விசுவாசம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான் என்று சில வேளைகளில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இயேசு இந்தக் கொள்கையை இன்னும் தீவிரமாகவும் முழுமையாகவும் பொருத்தினார் (ஒப்பிடுக லூக்கா 11:27-28; 12:49-53). கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள நம் உறவுகளுக்கு இது அர்த்தப்படுத்தும் எல்லாவற்றையும் திருச்சபை இன்னும் உள்வாங்கிக்கொள்ளவில்லை.

கிணற்றருகே சமாரியப் பெண்

தம்மைப் பற்றி ஒரு பெண் கொடுக்கும் சாட்சியின் மதிப்பைப் பற்றி இயேசுவுக்கு இருந்த கண்ணோட்டத்திற்கு, போகிறபோக்கில் தரப்படும் ஒரு சான்று யோவான் 4-இல் காணப்படுகிறது. கிணற்றருகே இருந்த பெண்ணின் கதை மீண்டும் சொல்ல வேண்டிய அளவுக்கு அறியப்படாதது அல்ல; ஆனால் இந்தக் கதையில் உள்ள பல விஷயங்கள் பெண்கள்மேல் இயேசுவுக்கு இருந்த மனப்பான்மையைச் சுட்டுகின்றன. முதலாவது, யூத ஆண்கள் பொது இடங்களில் பெண்களோடு – குறிப்பாக அந்நியப் பெண்களோடு – குறைவாகவோ அல்லது பேசவே கூடாது என்று யூதப் போதகர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். "கெட்ட பெயருள்ள" அல்லது "அந்நிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த" பெண்களுக்கு இது இன்னும் அதிகமாகப் பொருந்தியது. ரபீக்களிடையே சமாரியப் பெண்கள் "தாயின் வயிற்றிலிருந்தே மாதவிலக்குள்ளவர்கள்" என்று கருதப்பட்டார்கள்; அதாவது எப்போதும் தீட்டானவர்கள், தொடக்கூடாதவர்கள், புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள். ஆகவே சீஷர்களின் பார்வையில், கிணற்றருகே இருந்த இந்தப் பெண்ணோடு இயேசுவுக்குப் பேச எதுவும் இல்லை. ஆனால் இயேசு அவளோடு பேசுவது மட்டுமல்ல, அவளைத் தீட்டுள்ளவளாக நடத்த மறுத்து, நான்காம் சுவிசேஷம் முழுவதிலும் உள்ள மிக முக்கியமான இறையியல் விவாதங்களில் ஒன்றில் அவளை ஈடுபடுத்துகிறார். **அவளைப் போன்ற ஒரு பெண்கூட இறையியல் தகவல்களைப் பெறத் தகுதியானவள், உண்மையில் சீஷத்துவத்திற்குத் தகுதியான ஒரு வேட்பாளர் என்பதை இது சுட்டுகிறது.** இரண்டாவது, இயேசுவின் ஆண் சீஷர்கள் திருப்தியளிக்காத உணவைத் தேடுவதில் மும்முரமாக இருந்தபோது, **இந்தப் பெண் செய்தியை அறிவிக்க மற்றவர்களிடம் சென்றாள் என்று நான்காம் சுவிசேஷகர் வலியுறுத்துகிறார். இந்தச் செய்தி, நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கும் ஒரு போஜனத்தைப் பற்றிக் கேட்க அநேகரை இயேசுவிடம் வரச்செய்தது** (4:39). 4:37-38-இல் உள்ள உவமை, அந்தப் பெண் விதைக்கிறவர்களில் அல்லது அறுக்கிறவர்களில் ஒருத்தி என்று சுட்டக் கருதப்பட்டிருக்கலாம். அப்படியானால், சமாரியப் பெண் சீஷனின் பங்கைச் சரியாக வாழ்ந்து காட்டும் ஒருவராக நான்காம் சுவிசேஷகரால் காணப்படுகிறாள் – பன்னிருவருக்கு வெட்கமாக. அதே தன்மையுடைய, ஆனால் இன்னும்

வெளிப்படையானது, மகதலேனா மரியாளுக்கு இயேசு கொடுத்த பணி: உயிர்த்தெழுதலின் முதல் சாட்சியாக இருப்பதன் மூலம் "அப்போஸ்தலர்களின் அப்போஸ்தலியாக" இருப்பது (யோவான் 20:17-18).

இயேசுவும் சுத்தம் பற்றிய கட்டளைகளும்

சுத்தம், தீட்டு பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டங்களைத் தமக்கும் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கும் கட்டுப்படுத்துபவையாக இயேசு வெளிப்படையாகச் சொல்லாமலேயே கருதவில்லை என்பதும் விசேஷ முக்கியத்துவம் உடையது. ஆகவே ஒரு பிணத்தைத் தொடுவதையோ (லூக்கா 7:15), ஒரு பாவியான பெண்ணைத் தொடுவதையோ (லூக்கா 7:36 முதலிய வசனங்கள்), பெரும்பாடுள்ள ஒரு பெண்ணைத் தொடுவதையோ (மாற்கு 5:27 முதலிய வசனங்கள்) அவர் தீட்டுப்படுத்துவதாகக் கருதவில்லை. உண்மையில், மனுஷனுக்குள்ளிருந்து புறப்படுவது மட்டுமே அவனைத் தீட்டுப்படுத்தும், அவனுக்குள் போவதோ அவனைத் தொடுவதோ அல்ல (7:15) என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில், இயேசு எல்லாப் போஜனங்களையும் சுத்தமானவை என்று அறிவித்தார் (7:19b) என்று மாற்கு 7:1 முதலிய வசனங்கள் வெளிப்படையாகச் சொல்கின்றன.

ஆளுதலும் சேவை செய்தலும்

சரீரப்பிரகாரமான குடும்பத்தோடும் விசுவாசக் குடும்பத்தோடும் உள்ள உறவுகளில் பெண்களைக் குறிக்கும் இன்னொரு பாடம் லூக்கா 22:24-30. தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்மேல் பன்னிருவரும் எப்படிப்பட்ட தலைமைத்துவத்தை அல்லது வழிநடத்துதலைச் செலுத்த வேண்டும் என்பதை இங்கே இயேசு வரையறுக்கிறார். மக்களை ஆளும் புறஜாதியாரைப் போல அவர்கள் இருக்கக்கூடாது; இயேசுவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றி எல்லாருக்கும் ஊழியக்காரர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விளக்குகிறார். **இயேசுவைப் பொறுத்தவரை, தலைவராக இருப்பது என்றால் முதன்மை ஊழியக்காரராக இருப்பது என்பது வெளிப்படை – அதற்கு அதிகச் சிலாக்கியங்கள் அல்ல, அதிகப் பொறுப்பே தேவை.** போதிக்கவும், பிரசங்கிக்கவும், சுகமாக்கவும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை அல்லது அதைச் செலுத்த முடியாது என்று இது அர்த்தப்படுத்தவில்லை. **ஆனால் இது அர்த்தப்படுத்துவது: தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் தலைமைத்துவத்தின் பாரம்பரிய ஆணாதிக்க மாதிரி சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். தம் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்னும் பின்னும் இயேசு பன்னிரண்டு ஆண்களைத் தெரிந்தெடுத்து நியமித்தது, தலைமைத்துவம் என்ற பாரம்பரியக் கருத்தை நிராகரிப்பது அல்ல, அதை மறுசீரமைப்பதே**

இயேசுவின் நோக்கம் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. இப்போது தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இந்தக் கருத்து எதை அர்த்தப்படுத்தினாலும், பெண்கள் நற்செய்தியை அறிவிக்க முடியாது (யோவான் 20:17-18) என்றோ, முக்கியமான ஆண் சபை அங்கத்தினர்களுக்குப் போதிக்கவும் முடியாது (அப்போஸ்தலர் 18:24-26) என்றோ சுவிசேஷகர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பது வெளிப்படை.

இயேசுவும் விவாகரத்தும்

விவாதத்தில் இதுவரை நாம் சொன்னது கதையின் ஒரு பக்கம் மட்டுமே. **மறுபக்கம், பாரம்பரிய சரீரப்பிரகாரமான குடும்ப அமைப்பை வலுப்படுத்தி, அதைப் பெண்களுக்கு அதிக நியாயமானதாக்க இயேசுவுக்கு இருந்த அக்கறையைப் பற்றிச் சொல்கிறது.** திருமணம், குடும்பம், விவாகரத்து பற்றிய இயேசுவின் போதனைகள் இந்த உண்மையை விளக்குகின்றன. **உதாரணமாக, மத்தேயு 5:27 முதலிய வசனங்களில் இயேசு விபசாரத் தடையைக் கணிசமாகக் கடுமையாக்குகிறார். அது சரீரத்தின் செயல்களை மட்டுமல்ல, இருதயத்தின் சாய்வையும் உள்ளடக்க வேண்டும்.** மேலும், மத்தேயு 19-இல் (ஒப்பிடுக மாற்கு 10) இயேசு விவாகரத்தைக் குறித்து மிகக் கண்டிப்பான நிலைப்பாட்டை எடுக்கிறார். உண்மையில், திருமணம் ஆரம்பத்திலிருந்தே முறையற்றதாக இருந்தாலொழிய (உதாரணமாக, முறைகேடான நெருங்கிய உறவுத் திருமணத்தில்), அவருடைய கருத்து "விவாகரத்து இல்லை" என்பதே என்று பல அறிஞர்கள் வாதிடுவார்கள். இயேசு விவாகரத்துக்கு எதிராகக் கண்டிப்பான நிலைப்பாட்டை எடுத்தார் என்பது மத்தேயு 19:10-இல் சீஷர்கள் கொடுத்த பதிலால் தெளிவாகிறது. விபசாரத்தின் காரணமாக மட்டுமே விவாகரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சில ரபீக்கள் சொல்லியிருந்தார்கள் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். பாரம்பரிய யூத விவாதத்தில் இயேசு வெறுமனே ஒரு பக்கம் நிற்கிறார் என்று சீஷர்கள் புரிந்துகொண்டிருந்தால், அவர்கள் அப்படிப் பதில் சொல்லியிருப்பார்களா என்பது சந்தேகமே. மாற்கு, லூக்கா சுவிசேஷங்களிலும் விவாகரத்துக்கு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க காரணங்கள் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. இந்தச் சுவிசேஷங்களைப் பெற்ற முதல் கேட்போர், இயேசு "விவாகரத்து இல்லை" என்று போதித்தார் என்றே நிச்சயமாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். இயேசுவைப் பொறுத்தவரை விவாகரத்து விபசாரம், மறுமணமும் அப்படியே; ஏனென்றால் தேவனுடைய பார்வையில், தேவன் இணைத்த இருவருடைய இணைப்பும் பிரிக்க முடியாதது – அநேகமாக மரணத்தால் மட்டுமே தவிர (மத்தேயு 19:9; மாற்கு 10:11-12; லூக்கா 16:18). மத்தேயு 19:8-9-இல் **இயேசு தம் நிலைப்பாட்டை மோசேயின் நிலைப்பாட்டோடு வேறுபடுத்துகிறார்**. இருதயக் கடினத்தினிமித்தம்

மோசே விவாகரத்தை அனுமதித்தார்; ஆனால் இயேசு இப்போது, தேவனுடைய மூலச் சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கும் நோக்கமும் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்; ஏனென்றால் அவர் புதிய சிருஷ்டிப்பைத் தொடங்கி வைக்கிறார். **இந்தப் போதனை எவ்வளவு கடினமானதாகவோ சர்ச்சைக்குரியதாகவோ இருந்திருந்தாலும், பெண்களுக்கு அதன் பொதுவான விளைவு, மனைவி என்ற பங்கில் அவர்களுக்கு மிக அதிகப் பாதுகாப்பு கிடைத்தது என்பதே.** தன் மனைவியைவிட அழகான ஒரு பெண்ணைக் கண்டால், அல்லது தன் இப்போதைய மனைவி காலை உணவைக் கருகவிட்டால், ஒரு மனிதன் விவாகரத்து செய்து மறுமணம் செய்ய சுதந்திரம் உண்டு என்றுகூடச் சில ரபீக்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். இயேசுவின் ஐக்கியத்தில் அப்படி அல்ல. கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தில் அப்படிப்பட்ட எந்த மனப்போக்கும் விவாகரத்துக்குக் காரணமாக இருக்க முடியாது என்று பெண்கள் நிச்சயமாக இருக்கலாம். ஆகவே மத்தேயு 19:9 (5:32) விபசாரத்தினிமித்தம் விவாகரத்தை அனுமதித்தாலும் (அது சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றுகிறது), விவாகரத்து செய்யும் ஆண்களின் சுதந்திரத்தை இயேசு கணிசமாகக் குறைத்துவிட்டார் (முதல் நூற்றாண்டின் யூதக் கலாச்சாரத்தில் ஆண்கள் மட்டுமே விவாகரத்து செய்ய முடிந்தது).

இயேசு இரட்டை அளவுகோலைச் சகிக்கவில்லை என்பதையும் யோவான் 7:53–8:11 தெளிவாக்குகிறது. இங்கே கேள்வி எழுகிறது: கையும் களவுமாகப் பிடிபட்ட விபசாரக்காரன் எங்கே? இந்த வழக்கில் இந்த யூத மூப்பர்கள் ஆணின் பாவத்தைவிடப் பெண்ணின் பாவத்தை அதிகத் தீவிரமாக எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பது வெளிப்படை. இப்படிப்பட்ட தேர்ந்தெடுத்த, பாரபட்சமான நீதி நடைமுறையில் இயேசு பங்கேற்கவில்லை. **அவர் பெண்ணின் பாவத்தைப் புறக்கணிக்கவில்லை; ஆனால் அவளைக் கண்டனமும் செய்யவில்லை. அவருடைய உண்மையான கண்டனம், சமூகத்தின் "பலவீனமான" அங்கத்தினர்களுக்கு எதிராகப் பாகுபாடு காட்டும் ஒரு அமைப்பின்மேல் விழுகிறது.** பின்னால், திக்கற்ற விதவைகளிடம் இருந்த கொஞ்ச ஆஸ்தியையும் வஞ்சித்துப் பறிக்கும் வேதபாரகரை அவர் விமர்சிக்கிறார் (மாற்கு 12:40 மற்றும் இணைப்பகுதிகள்). பக்தி என்ற சாக்குப்போக்கில் வயதான பெற்றோர் தங்கள் சொந்தப் பிள்ளைகளால் உரிமை பறிக்கப்பட்டதைக் குறித்தும் இயேசு மிகவும் மனம் நொந்தார் (மாற்கு 7:9-13). இயேசுவின் ஊழியத்தில் பிள்ளைகள் ஒரு விசேஷ இடத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். சீஷர்களின் எதிர்ப்பு இருந்தும், தம்மிடம் வர அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று அவர் வலியுறுத்தினார் (மாற்கு 10:13 முதலிய வசனங்கள்). அன்புக்குரியவர்களை இழந்த பெண்கள்மேலும் (லூக்கா 7:11 முதலிய வசனங்கள்; யோவான் 11), நோயுற்ற அன்புக்குரியவர்களைக் கொண்ட பெண்கள்மேலும் (மாற்கு 7:24

முதலிய வசனங்கள்), விசேஷ பிரச்சினைகள் உள்ள பெண்கள்மேலும் (லூக்கா 8:1-3) இயேசு மனதுருகினார். அவர்களோடு அவர் கொண்டிருந்த ஐக்கியமும் (யோவான் 12; லூக்கா 10), கசப்பான முடிவுவரை (பன்னிருவருடையதையும் தாண்டி) அவர்கள் அவருக்குக் காட்டிய உண்மையும், இயேசுவுக்கும், சில ஆண் சீஷர்களால் சீஷர்களில் மிகச் சிறியவர்களாக ஒருவேளை நடத்தப்பட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் – யாருடைய வார்த்தையையும் நம்பக்கூட முடியாது என்று கருதப்பட்டவர்களுக்கும் (லூக்கா 24:11) – இடையே இருந்த ஒரு விசேஷ உறவைச் சுட்டுகின்றன. **யூத மார்க்கத்தில் அவர்களுக்கு இருந்த தாழ்த்தப்பட்ட நிலையோடு ஒப்பிடும்போது, இயேசுவின் ஐக்கியத்தில் பெண்கள் வகிக்கக்கூடிய பங்குகள் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உயர்த்தப்பட்டன என்பதை இவை அனைத்தும் சுட்டுகின்றன.** அங்கே, மாதாந்திரத் தீட்டின் காரணமாக, ஜெப ஆலயத்தில் தோராவை வாசிக்கவோ வழிநடத்தும் ஆலோசனைச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கவோ அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை.

இயேசுவின் வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் பற்றிய நம் ஆய்வு நம்மை இந்த முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறது: எல்லாவற்றிலும் அல்லாவிட்டாலும், பல விஷயங்களில் இயேசு தம் சமகால யூதர்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருந்தார். நமக்குத் தெரிந்தவரை, இயேசு தம் உடனடி யூதச் சூழலை நீண்ட காலத்திற்கு ஒருபோதும் விட்டுச் செல்லவில்லை என்பதையும், அதைவிட முக்கியமாக, தம் ஊழியத்தைக் குறிப்பாகத் தம் சக யூதர்களை நோக்கியே செலுத்தினார் என்பதையும் நாம் கவனிக்கும்போது, இது இன்னும் அதிகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகிறது.

விவாகரத்தை இயேசு கண்டிப்பாக நிராகரித்தது அவருடைய காலத்தின் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொருவரையும் புண்படுத்தியிருக்கும். மேலும், திருமணமின்றி வாழ்வது, அது யாருக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களுக்கு, ஒரு முறையான, அசாதாரணமற்ற அழைப்பு என்ற இயேசுவின் கருத்து, திருமணம் செய்து சந்ததியைப் பெருக்குவது ஆணின் கடமை என்று ரோமப் பேரரசின் பல பகுதிகளில் நிலவிய கருத்துகளுக்கு முரணானது; ஆனால் அவருடைய தாய்நாடான பாலஸ்தீனத்தைவிட வேறு எங்கும் அவ்வளவு முரணாக இருக்கவில்லை. இயேசுவின் ஐக்கியத்தில் மனைவி, தாய் என்ற பங்குகளைத் தவிர வேறு பங்குகளையும் பெண்கள் ஏற்க வழிவகுத்தது இந்தப் போதனைதான் என்று நான் முன்வைத்தேன். பெண்களை "பலியாடுகளாக்கும்" பல்வேறு வடிவங்களை – குறிப்பாகப் பாலியல் விஷயங்களில் – இயேசு அங்கீகரிக்கவில்லை என்பது அவரை மற்ற ரபீக்களோடு மோதலுக்குக் கொண்டுவந்தது; அதே சமயம், "இரட்டை அளவுகோலை" நிராகரித்ததன் மூலம் இயேசு சம உரிமையை மிக

அதிகமாகக் கொண்டுசென்றார் என்று பல புறஜாதியினரும்கூட நினைத்தார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. **மேலும், பல்வேறு யூத எழுத்தாளர்களுக்கு மாறாக, ஆண்களோடு ஒப்பிடும்போது பெண்களின் தன்மை, திறமைகள், மதரீதியான ஆற்றல் பற்றிய எதிர்மறையான குறிப்புகள் எதுவும் இயேசுவின் உதடுகளில் காணப்படவில்லை.** ஒரு பெண்ணின் சாட்சி வார்த்தையின் மதிப்பையும் நிரூபண சக்தியையும் பற்றிய இயேசுவின் மதிப்பீடு, அவருடைய சமகாலத்தவர்கள் அனைவருடையதையும் அல்லாவிட்டாலும் பெரும்பாலானவர்களுடையதைவிட உயர்ந்ததாக இருந்தது என்று எண்ணவும் காரணம் உண்டு (ஒப்பிடுக யோவான் 4:27-42). ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும், சரீரப்பிரகாரமான குடும்பத்தின் கோரிக்கைகளைவிட விசுவாசக் குடும்பத்தின் கோரிக்கைகளுக்கே முன்னுரிமை என்ற இயேசுவின் போதனை (ஒப்பிடுக மாற்கு 3:31-35; 10:29-30), யூதர்களும் புறஜாதியினரும் இடறலாகக் கண்டிருக்கும் சில சூழ்நிலைகளுக்கும் வழிவகுத்தது. உதாரணமாக, ஒரு யூத நாடோடிப் பிரசங்கியாரைப் பின்பற்றுகிறவளாக ஆவதற்குத் தன் மனைவி வீட்டையும் குடும்பத்தையும் விட்டுச் செல்ல எந்தக் கணவன் (யூதனோ புறஜாதியோ) மனமுவந்து அனுமதித்திருப்பான்? ஆனாலும் கூசாவின் மனைவியான யோவன்னாள் இப்படிச் செய்திருந்தாள் என்று லூக்கா 8:3 அநேகமாகச் சுட்டுகிறது. **ஆனாலும் இந்தப் போதனை, பாரம்பரியக் குடும்ப அமைப்பை முற்றிலும் நிராகரிக்கவோ, அந்தக் காலத்தின் பல்வேறு மத்தியதரைக்கடல் கலாச்சாரங்கள் அனைத்திலும் ஓரளவு இருந்த ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பை நிராகரிக்கவோ – தோன்றுகிறபடி – இயேசுவை வழிநடத்தவில்லை.** கொர்பான், பெற்றோரைக் கனம்பண்ணுதல், விவாகரத்து, பிள்ளைகள் ஆகிய தலைப்புகளில் இயேசுவின் போதனைகள், பாரம்பரியக் குடும்ப அமைப்பை நிராகரிப்பதை அவர் ஆதரிக்கவில்லை என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. மத்தேயு 5:27-32-உம் யோவான் 7:53–8:11-உம் ஏதாவது சுட்டுகின்றன என்றால், சமூகத்திற்கு ஒழுக்க முன்மாதிரிகளாக இருக்க வேண்டிய கணவனுடைய, ஆண் தலைவர்களுடைய பொறுப்பை இயேசு உறுதிப்படுத்தினார். **தம் புதிய ஐக்கியத்தின் தலைவர்களாகப் பன்னிரண்டு ஆண்களை இயேசு தெரிந்தெடுத்ததும், தாம் செயல்பட்ட ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பை நிராகரிக்க அல்ல, சீர்திருத்தவே அவர் முயன்றார் என்று எண்ண வைக்கிறது.**

தீட்டு பற்றிய சட்டங்களைக் குறித்த அவருடைய போதனை, ஓய்வுநாளில் ஒரு பெண்ணை அவர் சுகமாக்கியது, ஒரு அந்நியப் பெண்ணோடு பொது இடத்தில் பேச அவர் தயாராக இருந்தது போன்ற இயேசுவின் சில வார்த்தைகளும் செயல்களும் அவருடைய சக யூதர்களுக்கு வெளிப்படையாக இடறலாக இருந்தன; **ஆனால் இயேசுவின் தாய்நாட்டுச் சூழலுக்கு வெளியே அவை**

அநேகமாக அவ்வளவு பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்காது. மதக் கல்வி பெறவும், ஒரு மதத் தலைவரின் சீஷியாக இருக்கவும் ஒரு பெண்ணுக்கு உள்ள உரிமை குறித்து இயேசுவின் மனப்பான்மையும் அப்படியே: அது யூதர்களுக்கு நிச்சயமாக அதிர்ச்சியாக இருந்தது; ஆனால் அந்தக் காலத்தின் பல ரோமர்களுக்கோ கிரேக்கர்களுக்கோ அது தீவிரமானதாகத் தோன்றியிருக்காது.

பெண்களையும் அவர்களுடைய பங்குகளையும் பற்றிய இயேசுவின் கருத்துகள் அவருடைய காலத்தின் எந்த வகைக்குள்ளும் பொருந்தவில்லை. இந்த விஷயங்களில் அவர் கும்ரான் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரும் அல்ல, பாரம்பரிய ரபீயும் அல்ல; இரு குழுக்களோடும் அவருக்குச் சில பொதுவான அம்சங்கள் இருந்தாலும். கற்பனைக் கதைகளிலும் உண்மைக் கதைகளிலும் பெண்களைத் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு விசுவாச முன்மாதிரிகளாக அவர் முன்வைத்ததும், பெற்றோரைக் கனம்பண்ணுவது பற்றிய அவருடைய போதனையும் ரபீ இலக்கியத்தில் முன்னுதாரணம் இல்லாதவை அல்ல. தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் வருகையை முன்னிட்டுத் தேவனுக்குத் தீவிரமாகத் தங்களை அர்ப்பணிக்கும்படி ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் அவர் விடுத்த அழைப்பு, யோவான் ஸ்நானகனின் போதனைகளோடும் கும்ரானின் போதனைகளோடும் சில ஒற்றுமைகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மொத்தத்தில், குறிப்பாக அவருடைய யூதச் சூழலைப் பொறுத்தவரை, **தம் மக்களிடையே வழக்கமாக இருந்த, பெண்களையும் அவர்களுடைய பங்குகளையும் பற்றிய கருத்துகளின் ஒப்பற்ற, சில வேளைகளில் தீவிரமான சீர்திருத்தவாதியாக இயேசு தோன்றுகிறார். மேலும், சுவிசேஷகர்கள் தங்கள் சுவிசேஷங்களை எழுதியபோது, பெண்கள்மேல் ஒரு புதிய, அதிகத் திறந்த மனப்பான்மைக்காக இன்னும் வாதிட்டு நிலைநாட்ட வேண்டியிருந்தது என்றும் தோன்றுகிறது.** மூன்றாம், நான்காம் சுவிசேஷகர்கள் பல்வேறு பெண்களைத் தங்கள் வாசகர்களுக்கு மத முன்மாதிரிகளாக முன்வைக்க முயல்வதற்கு ஒருவேளை சரியாக இதுதான் காரணமாக இருக்கலாம். **அப்படியானால், பெண்களையும் அவர்களுடைய பங்குகளையும் பற்றிய இந்தப் புதிய மனப்பான்மைகள், இயேசுவின் ஐக்கியத்தில் பங்கேற்ற பெண்கள்மேல் எப்படிப்பட்ட விளைவை ஏற்படுத்தின்? யூத மார்க்கத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதோடு ஒப்பிடும்போது, அந்தஸ்து, பங்குகள் விஷயத்தில் இயேசுவின் ஐக்கியம் பெண்களுக்கு என்ன கொடுத்தது?**

முதலாவது, சுவிசேஷங்களில் மட்டுமல்ல, அப்போஸ்தலர் நடபடிகளிலும் நிருபங்களிலும் (உதாரணமாக ரோமர் 16) கிறிஸ்தவச் செய்தி பெண்கள்மேல் ஏற்படுத்திய தாக்கம் கணிசமானது என்பது தெளிவாகிறது. கிறிஸ்தவ

ஐக்கியத்தில் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட புதிய பங்குகளும் சம அந்தஸ்தும் ஓரளவு காரணமாக, இயேசுவின் போதனைகள் அவர்களை ஈர்த்தன என்பது சாத்தியமே. கிரேக்கத்திலும் ரோமிலும் ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரிய, அல்லது சிறந்த பட்சத்தில் மிகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விதத்தில் மட்டுமே பெண்களைப் பங்கேற்க அனுமதித்த பல வழிபாட்டு முறைகள் இருந்தன. மேலும், ஜெப ஆலய ஐக்கியத்தின் ஓரத்தில் நின்ற பெண்கள் ஏன் கிறிஸ்தவர்களாக மனந்திரும்பினார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது எளிது. யூத மார்க்கம் பெண் மதம் மாறியவர்களுக்குச் சிறந்த பட்சத்தில் ஒரு கட்டுப்படுத்தப்பட்ட இடத்தையே கொடுத்தது; ஏனென்றால் மதச் செயல்பாடுகளில் அவர்கள் பங்கேற்பதைக் கட்டுப்படுத்தும் ரபீக் கட்டுப்பாடுகளை அவர்கள் எதிர்கொண்டார்கள். ஒரு ஜெப ஆலயத்தை நிறுவத் தேவையான குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கையில் (minyan) பெண்கள் எண்ணப்படவும் இல்லை, யூத உடன்படிக்கையின் அடையாளத்தைப் பெறவும் முடியவில்லை; ஆனால் கிறிஸ்தவ சபையில் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கவில்லை. **இந்தக் கேள்விகளில் கிறிஸ்தவம் தன் மதத் தாயான யூத மார்க்கத்திலிருந்து ஏன் வேறுபட்டது என்பதற்கான அவசியமான, போதுமான விளக்கம் இதுதான்: மத நடைமுறைகளில் பெண்ணின் பங்கைக் கட்டுப்படுத்திய வேதாகமப் பாரம்பரியங்களோடும் ரபீப் பாரம்பரியங்களோடும் இயேசு முறித்துக்கொண்டார்; ஒரு பெண்ணின் மதிப்பையோ அவளுடைய சாட்சி வார்த்தையையோ தாழ்த்தும் முயற்சிகளை அவர் நிராகரித்தார்.** இவ்விதமாக, ஈஸ்டருக்கு முன்னும் பின்னும், இயேசுவின் ஐக்கியம் பெண்களுக்கு, ஆண்களோடு சேர்ந்து (சில புறஜாதி வழிபாட்டு முறைகளில் இருந்ததுபோல ஆண்களிடமிருந்து பிரிந்து அல்ல), விசுவாசக் குடும்பத்தில் முழுமையாகப் பங்கேற்கும் சம உரிமையைக் கொடுத்தது. அந்தக் கால யூத மார்க்கத்திலோ பல புறஜாதி வழிபாட்டு முறைகளிலோ பெண்களுக்கு இல்லாத உரிமை அது. சீஷத்துவத்தின் முன்னுரிமைகள் பற்றிய இயேசுவின் போதனைகள், பெண்களைத் தம் சீஷர்களாகவும் பயணத் தோழர்களாகவும் ஏற்றுக்கொள்ள அவர் தயாராக இருந்தது (ஒப்பிடுக லூக்கா 8:1-3; 10:38-42), அண்ணகர்களைப் பற்றியும் ஒருவரைத் தீட்டுப்படுத்துவது எது என்பதைப் பற்றியும் அவருடைய போதனை ஆகியவை, அவருடைய ஐக்கியத்தில் பெண்கள் ஒரு முக்கியப் பங்கு வகிப்பதற்கு உண்மையில் வழியைச் செம்மைப்படுத்தின. எவரும் இயேசுவை விசுவாசித்து அவரைப் பின்பற்ற முடிந்தது – அவருடைய விசுவாசக் குடும்பத்தில் சேருவதற்கு அவர் வேறு எந்த முன்நிபந்தனைகளையும் வலியுறுத்தவில்லை.

இயேசுவின் சபையில் பெண்கள் ஏற்கக்கூடிய, உண்மையில் ஏற்ற பங்குகளைப் பொறுத்தவரை, குறிப்பாக ஈஸ்டருக்குப் பிந்தைய சபையில்

பலவிதமான பணிகளைப் பெண்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று முக்கியமாக லூக்கா நமக்குக் காட்டுகிறார். பெண்கள் பெரும்பாலும் விருந்தோம்பல், பொருளாதார ஆதரவு என்ற தங்கள் பாரம்பரியப் பங்குகளையே மீண்டும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் – இப்போது இயேசுவின் சபைக்குச் செய்யும் சேவையில் என்றாலும் – என்பதற்கு மூன்றாம் சுவிசேஷகர் குறிப்புகள் தருகிறார் (ஒப்பிடுக லூக்கா 8:3; அப்போஸ்தலர் 9:36-42). "தேவையானது ஒன்றே" (லூக்கா 10:38-42) என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதிலிருந்தோ அதைப் பற்றி மேலும் கற்றுக்கொள்வதிலிருந்தோ ஒரு பெண்ணைத் தடுக்காதவரை, அப்படிப்பட்ட பங்குகள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவையாக இருந்தன.

இயேசுவின் போதனையும் ஐக்கியமும் யூதப் பெண்களைவிடப் புறஜாதிப் பெண்களால் ஒருவேளை எளிதாகவும் இயல்பாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், அந்தஸ்து, பங்குகள் விஷயத்தில் புறஜாதிப் பெண்களைவிட யூதப் பெண்களுக்கு அது அதிகம் கொடுத்தது. ஒரு யூதப் பெண்ணுக்கு, ஒரு பெரிய போதகரின் மாணவியாக இருப்பது, இயேசுவோடு பயணம் செய்யும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவளாக இருப்பது, "தேவனுடைய ராஜ்யத்தினிமித்தம்" திருமணமின்றி இருப்பது, அல்லது பிள்ளைகளைத் தவிர மற்றவர்களுக்கும் விசுவாசத்தைப் போதிக்கும் ஆசிரியையாக இருப்பது – இவை அனைத்தும் அவள் இயேசுவின் ஐக்கியத்தில் சேருவதற்கு முன் இல்லாத வாய்ப்புகள். ஆனாலும், கிறிஸ்தவ விசுவாசமும் ஐக்கியமும் யூதரல்லாத பெண்களுக்கும் மிக அதிகம் கொடுத்தன. மேலே குறிப்பிட்ட பணிகளோடு, பாவத்திலிருந்து மீட்பின் வாய்ப்பு, ஒரு புதிய சுய புரிதலோடும் புதிய இலக்கோடும் வாழ்க்கையைத் தொடங்கும் வாய்ப்பு, ஒடுக்கப்பட்டவர்களை நோக்கியே தம் ஊழியத்தை விசேஷமாகச் செலுத்திய ஒரு போதகருடைய ஐக்கியத்தில் தீவிரமாகப் பங்கேற்கும் வாய்ப்பு – இவை புறஜாதிப் பெண்களுக்கும் யூதப் பெண்களுக்கும் மிகக் கவர்ச்சிகரமான வாய்ப்புகளாக இருந்தன. **இந்தப் புதிய அந்தஸ்தும் இந்தப் புதிய பங்குகளும் – அவற்றில் சில இந்தப் பெண்களுக்கு முன்பு கிடைக்கவில்லை – இயேசுவின் ஐக்கியத்திற்குள் பெண்கள் திரளாக வந்ததை விளக்கும் காரணிகள்.**

சுவிசேஷங்களில் வெளிப்படும் இன்னொரு கருப்பொருள், இயேசுவைப் பற்றிய, குறிப்பாக அவருடைய மரணம், அடக்கம், வெறுமையான கல்லறை, உயிர்த்தெழுந்தவராக அவர் காட்சியளித்தது ஆகியவற்றைப் பற்றிய உண்மைக்குப் பெண்களை நம்பத்தகுந்த சாட்சிகளாகச் சித்தரிப்பது (உதாரணமாக யோவான் 4). அது ஒரு தேவையின் காரணமாக இருந்திருக்கலாம் என்றாலும், கிறிஸ்தவ அறிவிப்பின் (கெரிக்மா) ஒரு தீர்க்கமான பகுதி இயேசுவைப் பின்பற்றிய பெண்களின் சாட்சியின் மேல்

அமைந்திருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. **இந்த உண்மையை மழுப்ப முயலாமல், முதல் சுவிசேஷகரும், லூக்காவும், நான்காம் சுவிசேஷகரும், அநேகமாக மாற்குவும் வெவ்வேறு விதங்களில் அதை முன்னிலைப்படுத்தியிருப்பது சுவிசேஷகர்களின் சிறப்பு.** இயேசுவைப் பின்பற்றிய பெண்களின் சாட்சி அறிக்கை அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது என்று காட்டுவதன் மூலம் லூக்கா அதன் செல்லுபடியை எடுத்துக்காட்டும் விதம் குறிப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது (ஒப்பிடுக லூக்கா 24:1-10, 12). நான்காம் சுவிசேஷகர் மார்த்தாளின் அறிக்கையை ஒருவிதத்தில் தம் வாசகர்களுக்கு முன்மாதிரியாக முன்வைப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது (ஒப்பிடுக யோவான் 11:27; 20:31). மேலும், சுவிசேஷங்களின் மற்றப் பகுதிகளைப் போலவே உயிர்த்தெழுதல் விவரணங்களும், பெண்கள்மேல் இயேசுவுக்கு இருந்த மனப்பான்மை கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தின்மேல் ஏற்படுத்திய விளைவுக்குச் சாட்சியாக இருக்கின்றன; ஏனென்றால் இந்த விவரணங்களிலும் மற்ற இடங்களிலும் பெண்கள் இந்த ஐக்கியத்தில் சாட்சிகளாகவும் பங்கேற்பாளர்களாகவும் தோன்றுகிறார்கள்.

சுருக்கம்

இந்த விஷயங்களை மேலும் ஆராய நேரமும் இல்லை, இடமும் இல்லை. இதைச் சொன்னால் போதும்: இயேசு தம் ஊழியத்தில் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு காரியங்களைச் செய்தார்; அவை பெண்கள்மேல் வியத்தகு விளைவுகளை ஏற்படுத்தின. ஒருபுறம், தம் வார்த்தைகளிலும், செயல்களிலும், ஊழியத்திலும் பெண்கள் ஒரு முக்கியமான இடத்தையும் அந்தஸ்தையும் பெற அவர் வழிசெய்தார்; அதே சமயம் முன்கூட்டிய தப்பெண்ணங்களையும் இரட்டை அளவுகோலையும் எதிர்த்துப் போராடினார். இதன் விளைவாக, குறிப்பாக யூதப் பெண்கள் விசுவாசக் குடும்பத்தில் புதிய மத உரிமைகளையும் பணிகளையும் பெற்றார்கள். மறுபுறம், குடும்பத்தில் பெண்களின் பாரம்பரியப் பங்குகளை வலுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளையும் அவர் எடுத்தார். ஆகவே, இயேசு ஒரு “பெண்ணியவாதி” அல்லது இயேசு ஒரு “பாரம்பரியவாதி” என்ற புதிய இருமைப் பிரிவு நிராகரிக்கப்பட வேண்டும். **இந்த இரண்டு பதங்களில் எதுவும், இந்த இரண்டு எல்லைகளில் எதுவும், பெண்களோடு இயேசுவுக்கு இருந்த உறவைச் சரியாக விவரிக்கவில்லை.** மற்றப் பல துறைகளைப் போலவே, பெண்களுக்கும் பெண்களோடும் இயேசு செய்த ஊழியமும் எளிமையாக வகைப்படுத்த முடியாதது. இயேசு அறிவித்து, பவுல் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் சென்ற ஆரோக்கியமான சமநிலையைக் காத்துக்கொள்ள முயல்வது இன்று நமக்கு நல்லது. இயேசு தொடங்கிய புதியதையோ, அவர் உறுதிப்படுத்திய பழையதையோ திருச்சபை

புறக்கணித்தால், சரீரப்பிரகாரமான குடும்பத்தை மேலும் சிதறடிக்கும், அல்லது தேவனுடைய பெண்களின் வாழ்க்கையில் செயல்படும் ஆவியானவரை அவித்துப்போடும் ஆபத்தில் அது இருக்கிறது.

இந்த இரண்டு ஆபத்துகளிலிருந்தும் தேவன் நம்மைக் காப்பாராக.

பென் விதரிங்டன் III (Ben Witherington III) அவர்களின் அன்பான அனுமதியுடன்.

ஆங்கில மூலம்: பென் விதரிங்டன் III, “Women in the Ministry of Jesus”, Ashland Theological Journal 17 (1984), பக். 22–30.

அழுத்தங்கள் ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பாளருடையவை.